

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 22 OCTUBRE DE 2021 | Número 140

PÀG. 4 | MONTserrat BOIXAREU
Com les primeres comunitats

PÀG. 9 | CRISTIANS DE BASE
Neix Effathà per fer pedagogia
del fet religiós

PÀG. 12 | MOHAMED EL GHAI DOUNI
“La religió no és l'excusa de les persones
que no es volen vacunar”

PÀG. 15 | SÍNODE BISBES
“Hem d'estar oberts a sentir coses
que potser no esperàvem”

PÀG. 18 | ECUMENISME
Una cursa de fons

PÀG. 20 | PAPA FRANCESC
La llibertat es realitza en la caritat

La variable espiritual davant la malaltia | PÀG. 6

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Passar de la biologia a la biografia. És el model d'atenció hospitalària que defensa Sant Joan de Déu. El que mira la persona com un tot. El que inclou "la variable espiritual" en l'acompanyament a la malaltia.

SUMARI

4 Panoràmica

Com les primeres comunitats, per Montserrat Boixareu
La llibertat es realitza en la caritat, per papa Francesc
Sobre la vocació, per Josep Gallifa

6 Actualitat

Toni Boix: "La variable espiritual permet situar-se davant la malaltia"
Neix Effathà per fer pedagogia del fet religiós
El Ghaidouni: "La religió no és l'excusa de les persones que no es volen vacunar"
L'Església consulta al poble: "Hem d'estar oberts a sentir coses que potser no esperàvem"
El moviment ecumènic, una cursa de fons

26 Recull de premsa

27 La setmana a les xarxes

Com les primeres comunitats

**MONTSERRAT BOIXAREU
A OBAUDIRE**

Després d'arribar al Santuari del Miracle (Solsona) el març de 2020 per passar-hi una setmana confinada, el Santuari ha esdevingut, potser ja ho era abans, la meva parròquia, i la comarca, la meua residència. En temps de cada vegada més reduïda vivència, pràctica, creença i inquietud religiosa i espiritual em vaig trobar participant dels oficis que una comunitat de vuit persones màxim, quatre monjos i quatre laics, celebràvem a l'Oratori del Monestir. Eren els dies en què la pandèmia començava a fer estralls i no sabíem ni com ni quan ens en sortiríem. El nostre ritme de vida havia canviat completament, els horaris de cada dia s'havien alterat del tot i

enmig del silenci que imperava per tot arreu, i del recolliment i la proximitat que permetien l'espai i el nombre reduït de participants en les celebracions, se'm va acudir de pensar en les primeres comunitats cristianes.

Van ser uns mesos en què l'assistència telemàtica als oficis religiosos va augmentar notablement i gent allunyada de la pràctica religiosa s'hi va apropar. És normal, em direu, la incertesa i les dificultats amb què ens trobàvem havien de fer que la gent cerqués consol? protecció? seguretat? respostes? en la religió. Aquest fet no em va semblar necessàriament negatiu

sinó que em va dur al que ja he esmentat, als primers segles de l'aparició del cristianisme i al missatge que els apòstols i els seus seguidors transmetien i que va fer expandir la religió.

Eren els primers segles, I-II dC, en què la gran contribució que havien fet la cultura i la civilització greco-romanes durant segles i les pràctiques del culte i la religió oficials no omplien els habitants de l'Imperi. Enmig d'aquest ambient de buidor la gent es va fixar en l'aparició d'una nova religió, el cristianisme. El cristianisme apareix com una novetat en tant que no demana sotmetre's a unes normes o a uns ensenyaments sinó que, per damunt de tot, dona valor a la vida, a la persona, ofereix un missatge d'esperança i, sobretot, obre el cor a l'amor. És la religió d'un Déu que estima i que s'ha revelat en un home, el seu fill Jesucrist. Aquest amor dels cristians quedava provat fins i tot pel martiri que molts patiren. No hi havia gaires anys de diferència entre la passió, mort i resurrecció de Jesucrist i el martiri dels cristians dels primers segles.

Arribats al s. XXI sembla que la creença religiosa no fa si no desaparèixer de la nostra societat. Els temples, les esglésies i moltes parròquies

han reduït o han deixat de celebrar-hi regularment els oficis. El fet religiós interpel·la a molt pocs i n'hi ha molts que dediquen tots els seus esforços a fer-lo desaparèixer d'allà on sigui. Davant d'això podríem preguntar-nos si el missatge dels primers cristians té encara sentit: "per damunt de tot, dona valor a la vida, a la persona, ofereix un missatge d'esperança i, sobretot, obre el cor a l'amor. És la religió d'un Déu que estima i que s'ha revelat en un home, el seu fill Jesucrist", i ens adonaríem que el missatge cristià té la mateixa vigència que fa vint segles.

Què és el que s'interposa, doncs, entre aquesta crida i la humanitat del segle XXI que hi resta indiferent o allunyada? Què necessitem els cristians del nostre segle per fer arribar l'Evangeli a tots els que, de manera conscient o no, cerquen el sentit últim de la seva existència? Els mitjans tècnics hi deuen ajudar, però ara, com fa vint segles, el testimoniatge personal té un valor incalculable. Oferir-lo a la gent, perquè tingui la possibilitat d'aquest encontre personal amb Déu, sense el qual els cristians no podríem viure la nostra fe, deu ser, encara, urgent i necessari.

Foto: Orde Hospitalari Sant Joan de Déu.

Toni Boix: “La variable espiritual permet situar-se davant la malaltia”

‘Espiritualitat, la nova medicina?’ és el títol de la **17a Jornada del Servei d’Atenció Espiritual i Religiosa (SAER)** que se celebra el dimecres 10 de novembre al **Parc Sanitari Sant Joan de Déu**. Un matí que comptarà amb especialistes en psicologia, psiquiatria i benestar espiritual i que podrà seguir-se en doble modalitat, presencial i virtual. Perquè una persona experimenti salut o sensació de salut, afirma Toni Boix, responsable del Servei d’Atenció Espiritual i Religiosa (SAER) del Parc Sanitari de Sant Joan de Déu, cal tenir en compte tres variables. El component del dolor que genera patiment, la funcionalitat, si ens funcionen els òrgans i si som capaços de funcionar en societat, i per últim, el component del sentit i la coherència de vida amb què una malaltia ens colpeja. “Aquests tres elements interactuen en xarxa, els uns amb els altres”. Des de la vessant espiritual, reconeix Boix, “es pot fer un treball d’acollida de la malaltia incurable, de resignificació de les capacitats conservades i, fins i tot, de superació, de fortalesa i esperança”.

Reformulant preguntes

I és que en salut el tema pronòstic és important però “tampoc no és matemàtic”, i la manera

com una persona afronta la situació depèn molt “del que es va trobant”. Hi haurà, doncs, moments, explica Boix, en què els objectius vitals es podran mantenir, i en d’altres que “caldrà canviar les maneres o el que esperem de la vida”. Tot això, afirma, “és un treball que s’ha d’acompanyar”.

Sovint la pregunta davant d’una alteració, física o psicològica, és “quant em queda”. I hauria de ser, segons Boix, “això com afectarà la meua vida?”. Des de la sanitat, explica, “es tendeix a parlar de biologia però les persones el que vivim són biografies”. Boix advoca per acompanyar la biografia de la gent i no només la seva biologia. “La variable espiritual és una més i és una que és molt englobant, que permet situar-se davant la malaltia”. Pot ser situar-se per lluitar per una recuperació, per acollir una cronicitat, o situar-se per acollir un final de vida. “Els tres escenaris més extrems, però més probables on l’atenció espiritual té més sentit”, reconeix.

I quina és la presència de l’acompanyament espiritual en els plans d’estudis de l’àmbit sanitari? En el marc teòric de la infermeria, per exem-

ple, l’acompanyament espiritual es contempla, sobretot en models anglosaxons. En el discurs teòric d’altres professions vinculades a la salut es parla, però en el currículum universitari, formatiu i estàndard de les professions sanitàries no apareix. “Apareix com a taller extraordinari en algunes facultats amb aquesta sensibilitat o apareix en els centres sanitaris on hi ha serveis d’aquest tipus que fan ja formació continuada en aquest sentit, però com a assignatura o formació troncal no hi és”.

I en els sistemes sanitaris? En el món europeu i mediterrani aquest esment en el marc teòric no té sovint una aplicació pràctica. “En general a Occident sí que es contempla l’atenció religiosa de les persones en escoles, residències, centres penitenciaris o hospitals”. En el nostre país els acords que hi ha entre Església i Estat garanteixen aquesta atenció i en base això els hospitals tenen convenis amb comunitats religioses per garantir l’atenció. Això es repeteix arreu d’una manera o altra.

Boix no oblida, però, que vivim immersos, especialment a Europa, en un procés de secularització. “Això fa que calgui una ampliació

en l’atenció religiosa, no parlem només d’una atenció sacramental sinó que avui dia ni els mateixos catòlics tenen només necessitats sacramentals, cal acollir el patiment i saber encarar el dolor de l’altre”.

Del que es tracta, afirma, “és d’acompanyar des del lloc on és l’altra persona i des dels continguts espirituals, simbòlics i religiosos de l’altra persona”. No es tracta, doncs, d’atendre només als de la mateixa corda espiritual o només segons la pròpia concepció del món.

Diferents models d’acompanyament espiritual en l’àmbit sanitari

En països com Gran Bretanya o els Estats Units tenen el que anomenen equips multiconfessionals on hi ha diferents hores contractades segons quotes religioses i un sol equip que d’entrada atén qualsevol pacient de l’hospital a no ser que hi hagi un requeriment específic. “És un model bastant estàndard i generalitzat en el món anglosaxó”.

Altres països europeus tenen formats diferents, però apuntant a la mateixa línia. És el cas de Su-

issa. "Allà hi ha uns acords entre les administracions dels cantons suïssos i les Esglésies amb tradició històrica al país segons necessitats espirituals genèriques i universals".

A Espanya, per exemple, es reconeix a les diferents tradicions el dret a anar a atendre els seus feligresos i fidels. "Als hospitals d'aquí amb titularitat religiosa tenim models que apunten a la mateixa línia". Models mixtes on els membres

de l'equip estan en sintonia amb la confessió del centre, però després l'atenció que es dona és universal, adaptada a la persona que s'atén, "sigui o no sigui religiosa".

La jornada del 10 de novembre s'obrirà amb la ponència de **María Forteza**, membre del grup d'investigació en Sociologia de la Religió a la UAB, qui plantejarà els diferents models sociològics i organitzatius que es donen al món a

l'hora d'estructurar l'atenció espiritual i religiosa sociosanitària. Comptarà després amb una taula rodona amb experiències d'atenció espiritual en salut durant la pandèmia de la Covid-19, i acabarà amb **Maribel Rodríguez** amb l'exposició dels paradigmes que pretenen explicar els efectes del cultiu de l'espiritualitat sobre la salut.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

[NOSALTRES](#)
[COMPROMISOS](#)
[AGENDA](#)
[NOTÍCIES](#)
[CONTACTE](#)

Uneb-
l'hi

Compromisos i àmbits d'actuació

Compromís amb l'evangeli

Compromís amb el país

Obre't. Aquest és el significat del mot hebreu *effathà*. Una expressió que fa referència a la crida constant del papa Francesc de treballar per una Església en sortida, oberta als altres. Amb aquest objectiu neix *Effathà-cristiansdebase.cat*, un nou moviment impulsat des de la *Fundació Occitano-Catalana* per un grup de persones que comparteixen la voluntat de créixer en el coneixement de Jesús, l'estima per l'Església i el compromís amb el país.

El claretià **Pere Codina**, un dels promotors d'aquest moviment, destaca la importància que es tracti d'una entitat independent i promoguda des del laïcat. "No està a les ordres de cap entitat religiosa i està a l'abast de tothom", diu.

Obrir el missatge evangèlic i fer front a la crisi de dins de l'Església són els objectius d'aquest nou grup. "No en el sentit d'apuntalar el que ja hi ha, sinó de promoure allò que hi ha d'haver", explica Codina. Referent a aquesta crisi, Codina explica que un dels problemes és la desconexió de la gent i, especialment dels joves, vers l'Església, l'espiritualitat i el fet religiós. L'entitat posa el focus en la dimensió evangèlica i en un missatge que "és vàlid tant avui com fa dos mil anys".

Neix Effathà per fer pedagogia del fet religiós

El grup ha estat impulsat per **Joan Amorós**, president de la coordinadora del curs Fundació Occitano-Catalana, i **Joan Maluquer**, gerent de l'UCE i coordinador del curs Fundació Occitano-Catalana.

Effathà també vol ser un punt de trobada de persones amb preocupacions diferents i provinents d'àmbits diversos. Per fer-ho es proposa donar recursos "per poder viure amb profunditat el que significa ser cristià". Per Codina, "no és només fer, és pensar i pregar amb una visió àmplia".

Catalunya i espiritualitat per a joves

En aquesta línia, una de les primeres accions que impulsa aquest nou grup és el curs gratuït '**Coneixement de Catalunya i Espiritualitat**'. Un curs que vol lligar les qüestions cabdals de

la societat i la història de Catalunya amb el coneixement "del que significa ser cristià". Des d'aquest mes d'octubre fins al 4 de maig i compta amb un seguit de conferències de dues hores dividides en dues branques: l'espiritualitat i el coneixement de Catalunya. La seu d'aquest curs de 52 hores serà la **Institució Cultural del CIC** de Barcelona.

El curs està adreçat a joves estudiants universitaris de diverses disciplines. "És on més costa d'arribar" explica Codina. Per a ell és important que "l'oferta hi sigui i es pugui aprofitar". Per fer front a aquesta dificultat s'han buscat canals i s'ha informat a col·legis majors, entitats juvenils d'Església, entre d'altres.

Les sessions s'han plantejat com a espais de debat sobre el missatge evangèlic sense dog-

matismes. Volen ser ponències vives on els joves es facin conscients dels reptes de país i d'Església: "un àmbit obert i disposat a escoltar tothom, també a ells", expliquen des del grup Effathà.

El curs reuneix més de vint ponents diferents entre els quals hi ha el claretià **Màxim Muñoz**, la professora **Carme Junyent** o el professor **Jordi Cervera**. També es troba pendent de confirmació la participació de l'expresident de la Generalitat i diputat europeu **Carles Puigdemont**.

Per inscriure's al curs cal omplir el **formulari del seu web**.

● FRUITES I VERDURES

● CONTES DESEXPLICATS

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

Novetats per llegir quan arriba el fred

● AMB BONA CARA

Llibres que fan lectors

BAULA

● LLIBRES REGAL

● EL DIARI SECRET I PERDUT DE...

El Ghaidouni: “La religió no és l’excusa de les persones que no es volen vacunar”

Tot i que la campanya de vacunació a Catalunya hagi permès eliminar paulatinament les restriccions causades per la pandèmia, encara hi ha una part de la societat que es mostra reàctia a vacunar-se. La negativa d’aquest col·lectiu dificulta que es pugui assolir la desitjada immunitat de grup, i és per aquest motiu que les darreres setmanes han sorgit diverses iniciatives que tenen l’objectiu de conscienciar la societat de la importància i l’eficàcia de les vacunes contra el Covid-19.

La darrera d’aquestes campanyes s’ha posat en marxa aquest dilluns, i l’han organitzada conjuntament la **Direcció General d’Afers Religiosos de la Generalitat** amb les dues entitats més importants de la comunitat islàmica de Catalunya: la **Federació del Consell Islàmic de Catalunya** i la **Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya** (UCIDCAT). **Mohamed El Ghaidouni**, president de la UCIDCAT, ha explicat que aquesta **iniciativa** arriba en un moment molt important, després de la recuperació del 100% de l’aforament als centres de culte: “Ja estem a la recta final, hem recuperat l’aforament i ara volem transmetre als membres de la comunitat que el fet de tornar als llocs de culte no sig-

nifica que el virus hagi desaparegut, sinó que hem de seguir prenent les mesures necessàries. La primera és que els que no estan vacunats s'animin i completin la pauta de vacunació, i la segona que els que ho estem seguint amb les mateixes mesures higièniques quan anem als llocs de culte”.

Els espais religiosos, claus en la difusió de la campanya

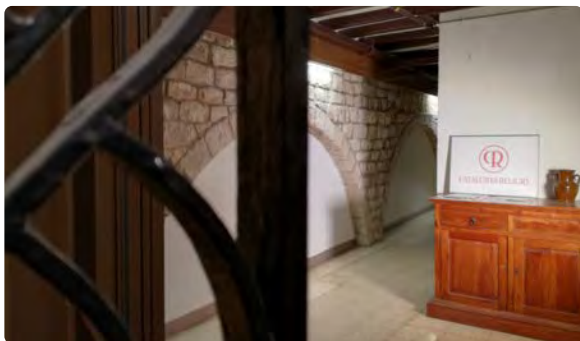
Així com la **Generalitat** transmet la importància de la vacunació contra el Covid-19 a través de la televisió i altres mitjans de comunicació, a la comunitat islàmica un dels llocs més propicis per fer-ho són els espais religiosos, on com exposa Mohamed El Ghaidouni, “s'està aprofitant per donar informació sobre les vacunes i les altres mesures de prevenció als membres de la comunitat”. I és que com està passant a

la societat catalana, dins de la mateixa comunitat islàmica hi ha molts joves que no es volen vacunar, tot i que El Ghaidouni té clar que els seus motius no són religiosos: “Els qui tenen una certa tendència antivacunes no tenen cap excusa en la religió. Està passant com a la resta del país, on hi ha molta gent que no es vacuna a causa d'informacions que han vist o llegit a les xarxes socials”.

En aquest sentit, el president de la UCIDCAT recorda que independentment de la religió tots són catalans i han estudiat als mateixos col·legis. L'única diferència, com explica, és que “des de la comunitat islàmica s'aprofita un instrument, una eina, que és la perspectiva religiosa, que permet mostrar el valor que té la vida de les persones independentment de la seva confessió, perquè tots hem d'assumir la nostra responsabilitat d'evitar que es propagui el virus”.

Aquesta mateixa idea es pot llegir al comunicat que ha emès la plataforma **Islamcat** per donar a conèixer la campanya, on s'exposa el següent: “L'Islam és una religió que es basa (entre d'altres valors) en la fraternitat, la bondat, ajudar als altres, la justícia i la confiança. Tenint aquesta base, és fàcil concloure que tenim una deliberada obligació en col·laborar en tot el que es pugui per facilitar a la nostra societat la tornada a la normalitat”.

D'altra banda, gràcies a la campanya també s'han elaborat una sèrie de pamflets informatius de la Generalitat de Catalunya, que recullen tota la informació relacionada amb la vacunació contra el Covid-19 i estan tant en català com en àrab.

La Rebotiga n.21 Vacunes i religió

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Aquesta setmana parlem del paper de les religions en promoure la vacunació contra la Covid-19. També comentem la darrera trobada dels col·laboradors de Catalunya Religió. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterra** en la que s'incorpora **Macià Grau** que ha coordinat les publicacions de Catalunya Religió del **Consorci** Internacional de mitjans catòlics contra la desinformació sobre les vacunes.

ESCOLTA
EL PODCAST

Tres frares relaten el seu confinament al convent de Sabadell

El convent de Sant Francesc de Sabadell va acollir la presentació de *Los tres frailecillos*, els tres frares, de fra **Agustí Boadas**. El llibre, editat per l'Editorial Claret, relata les peripècies fraresques durant els mesos del gran confinament de 2020. El relat destaca l'organització d'una exitosa missa virtual i els fets que reviu els dramàtics moments de la pandèmia però sempre amb un toc de bon humor. La presentació va anar a càrrec de **Josep Maria Esquirol**, catedràtic d'ètica de la Universitat de Barcelona.

EDITORIAL CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Montserrat proposa un nou cap de setmana de reflexió per a agnòstics

Les persones agnòstiques tenen la possibilitat de viure un nou cap de setmana al Monestir de Montserrat. El dissabte 6 i el diumenge 7 de novembre tindrà lloc a l'hostatgeria del monestir la quarta trobada per a dones i homes no creients, perquè puguin compartir els valors de la vida monàstica. Uns valors que des de Montserrat entenen que poden ser útils en el dia a dia i per això els obren a tothom. Serà una activitat dedicada, exclusivament, a persones que no estiguin vinculades a l'Església, però que siguin receptives a allò que se'ls pugui oferir.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Església consulta al poble: "Hem d'estar oberts a sentir coses que potser no esperàvem"

Si tinguessin l'oportunitat d'opinar sobre l'Església Catòlica, què dirien? S'han sentit acollits, tenen espai per fer sentir la seva veu? Cap a on ha d'anar l'Església en els propers anys? Tant si un és membre actiu en una parròquia com si només hi va en bodes, batejos i funerals a partir d'avui, i fins a la propera Setmana Santa, podrà dir la seva a la fase diocesana del Sínode de Bisbes. Aquest diumenge un gran nombre de bisbats catalans han celebrat l'acte d'inauguració d'aquesta fase de consulta. Una consulta diocesana que marcarà el rumb de la 16a assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes que **aquesta vegada** s'inicia l'octubre del 2021 i finalitzarà al Vaticà l'octubre 2023.

Tarragona, Girona, La Seu d'Urgell, Lleida o Barcelona han celebrat aquest diumenge a les respectives catedrals l'obertura de la fase diocesana del Sínode de Bisbes. **Tortosa** ho va fer dissabte. Una fase de consulta a partir de deu blocs en què s'espera l'opinió i el parer de tot hom i que culminarà amb un buidat en forma de document que la comissió del Sínode de cada bisbat haurà d'enviar a finals d'abril a la Conferència Episcopal Espanyola (CEE). Serà llavors a finals de curs quan la CEE haurà d'en-

viar un nou document de resum cap a la comissió general del Sínode de Bisbes a Roma.

A l'arquebisbat de Tarragona, per exemple, posen en marxa aquest dilluns 18 d'octubre una web específica per poder recollir l'opinió de tothom. Aquesta plataforma compta també amb **uns vídeos** on cada membre de la comissió explica i motiva cada un dels deu blocs de treball de la consulta. La web compta amb formularis de consulta, oberts a tothom, per poder donar la sincera opinió al respecte de l'Església. "La idea és que no només participi la gent de les parròquies o la gent que ve a missa sinó que volem que la gent ho envii per whatsapp a qui vulgui, a la seva gent, al seu entorn on també hi haurà gent que no està vinculada amb l'Església", explica **Joan Àguila**, vicari episcopal de la pastoral i **coordinador de la fase diocesana** a Tarragona.

El Papa, recorda Àguila, insisteix molt sobretot en el primer bloc de la consulta en el concepte de 'companys de camí', "aquella gent que camina al nostre costat i que potser no són creients però dels quals volem saber la seva opinió". Àguila remarca que és necessari saber l'opinió

de tothom, "si han vingut alguna vegada a una celebració, si s'han sentit acollits, escoltats, o si donem maneres per poder manifestar el seu punt de vista".

El Sínode de Bisbes abarca aquesta vegada tot aquest col·lectiu de gent que no va a l'Església, o que va molt puntualment. "Volem considerar-los membres d'aquest poble de Déu que camina en aquest Sínode i volem saber de quina manera podem fer possible que la seva opinió i punt de vista arribi també a les conclusions finals".

En la mateixa línia s'ha expressat el cardenal arquebisbe de Barcelona, **Joan-Josep Omella**, durant la celebració d'obertura de la fase diocesana a Barcelona. Omella afirma que "aquesta unitat és una oportunitat perquè tot el poble de Déu es posi a l'escolta, entre uns i altres, per arribar a la voluntat de Déu". El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, ha demanat que "no es tingui por de participar en les tasques del Sínode". Una fase diocesana que per a l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives** el més important serà "escoltar-nos, acollir-nos i fer propostes que tendixin a la construcció d'una comunitat unida i missionera".

Una Església "en sortida", reconeix Joan Àguila, que no només ha d'anar cap als altres per donar a conèixer el Crist "sinó que ha d'anar cap als altres per poder aprendre de moltes iniciatives veïnals, d'entitats, o de ciutat" amb l'objectiu únic "de demanar ajuda per fer millor la nostra missió".

I això com es fa? Àguila afirma que anant "sense respostes precuinades i amb el cor i l'esperit oberts". Reconeix que en aquesta fase diocesana, si es fa bé, "s'ha d'estar disposat a sentir coses que no s'esperaven o que no agradaran". "Hem d'estar oberts a rebre crítiques i a acollir iniciatives noves que segur ens ajudaran a créixer i a ser més fidels al mateix Evangelí".

La Sagrada Família organitza 'Coratge creatiu' per l'aniversari de la seva dedicació

Amb motiu de l'onzè aniversari de la dedicació de la Sagrada Família, la basílica organitza l'acte inaugural 'Coratge creatiu'. Serà el pròxim 8 de novembre a les 19 h i l'acte comptarà amb una exposició i una conferència. En primer lloc, es celebrarà la conferència a càrrec de l'arquitecte director de la Sagrada Família, **Jordi Faulí**. En finalitzar la conferència, es procedirà a la inauguració de l'exposició, on de forma gràfica queden reflectits els inicis i el camí recorregut de la Sagrada Família fins avui dia.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La beatificació dels màrtirs caputxins a Manresa estarà oberta a tothom

El bisbat de Vic i els Caputxins de Catalunya i Balears estan difonent un breu vídeo per a convidar a tothom a participar en la celebració de la beatificació de tres màrtirs caputxins, que es farà a la Seu de Manresa el dissabte 6 de novembre a les 11 del matí, en un acte obert a tothom. La celebració, presidida pel cardenal prefecte de la congregació per a les Causes dels Sants, **Marcello Semeraro** i concelebrada per diversos bisbes, sacerdots i frares caputxins, estarà oberta a tots els fidels.

CAPUTXINS / BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La parròquia de Sant Gregori Taumaturg s'acomia de mossèn Galtès

La parròquia de Sant Gregori Taumaturg de Barcelona ha acollit la missa en record a mossèn **Joan Galtés i Pujol**. Va ser rector de la parròquia durant 28 anys i **va morir** el 30 de juliol a l'edat de 76 anys a conseqüència d'un càncer que no va poder superar. La celebració ha estat aquest diumenge a la una del migdia. L'actual rector de la parròquia i successor de Galtés, **Ramon Octavi**, ha presidit la missa que ha concelebrat amb altres sacerdots col·laboradors de la parròquia. L'homilia ha estat a càrrec de **Joan Torrent** qui va ser company i amic de Galtés des del seminari.

SANT GREGORI TAUMATURG | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Matabosch al Patriarcat Ecumènic de Constantinoble, a Istanbul, aquest mes d'octubre.

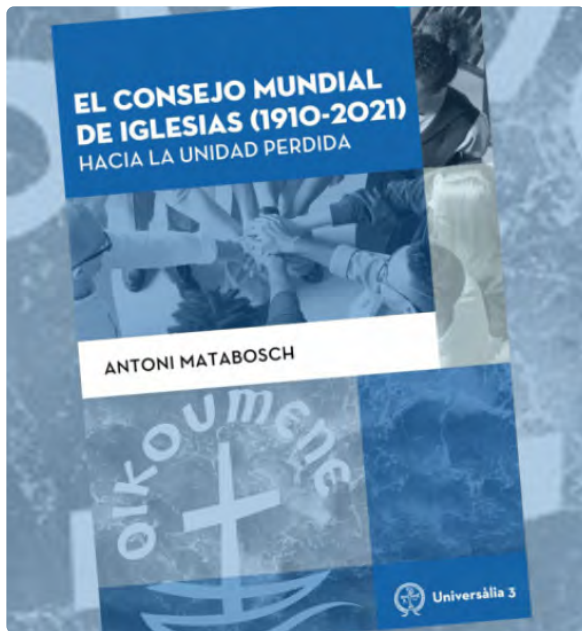
El moviment ecumènic, una cursa de fons

Com una mena de corredor de fons de l'ecumenisme. Així presenten **Antoni Matabosch** en el pròleg del seu darrer llibre, presentat **aquest dijous** a la Facultat de Teologia de Catalunya. Publicat en castellà a la col·lecció *Universalía* de Sant Pacià Books, porta per títol *El Consejo Mundial de Iglesias*. El text recorre la història doctrinal d'aquest organisme que, des de 1910 fins al present, "busca la unitat perduda" entre els cristians. L'acte de presentació ha comptat amb l'autor, el crític i historiador de l'art **Daniel Giralte-Miracle**, el degà de la Facultat, **Joan Torra**, i el secretari del consell evangèlic de Catalunya, **Guillem Correa**. S'ha pogut seguir també **per streaming** en directe.

"El Consell Mundial d'Esglésies va 'inventar' l'ecumenisme, que fins aleshores era un guiri-gall de confessions enfrontades", explica Matabosch. El llibre ajuda a comprendre el desenvolupament del moviment ecumènic i assenyala què hi ha aportat el CMI. El teòleg i professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya recorda que "les principals intuïcions van ser assumides pel Concili Vaticà II". I apunta la necessitat de la coexistència, la cooperació i el compromís com a elements claus per a la comunió eclesial.

Observador i cronista

Capellà des de 1959, Matabosch va assumir el diàleg entre confessions cristianes com a causa vital l'hivern de 1967. Va ser el moment en què va estudiar la diplomatura a l'Institut d'Estudis Ecumènics de Bossey, a prop de Ginebra. I va participar com a observador i cronista a diver-

ses assemblees plenàries del Consell Eumènic de les Esglésies. De fet, és l'única persona que ha assistit a set de les deu assemblees celebrades entre Porto Alegre (2006) i Busan (2013). El llibre també repassa, entre d'altres, les conferències mundials celebrades a Bangalore (1978) i a Cambridge (1979), l'assemblea de Nova Delhi (1961), Vancouver, al Canadà (1983), Cambera (1991) i Harare, capital de Zimbabwe (1998).

El **llibre de Matabosch** compta amb el pròleg del bisbe d'Almeria, **Adolfo González Montes**. Com a president de la Subcomissió Episcopal de Relacions Interconfessionals i Diàleg interreligiós, Montes assenyalava que el CMI "no es va proposar ser una super-Església" amb objectiu integrador. I ho contextualitza en la Declaració de Toronto de 1950, que "garanteix la consciència de la fe dogmàtica de cada una de les confessions cristianes agrupades en les grans comunions eclesials".

Una convicció compartida

Per a Montes "Matabosch ha mantingut sempre l'equilibri que el caracteritza, certament difícil, de saber incorporar les mediacions que recla-

ma el missatge cristià en cada moment històric sense perdre la consciència crítica dels seus límits". L'autor, de fet, ressegueix l'itinerari del CMI sense oblidar el context històric que l'ha marcat cada etapa. Per exemple, descriu el risc de politització que va viure als anys setanta.

La crònica detallada de Matabosch, que inclou els debats i diàlegs de les assemblees i conferències mundials, porta al bisbe Montes a fer una lectura optimista sobre el futur de l'ecumenisme. Un optimisme que basa en el fet que les esglésies comparteixen una mateixa convicció: "La dimensió ecumènica de la vida cristiana és irrenunciable".

La llibertat es realitza en la caritat

PAPA FRANCESC
A LES HOMILIES DEL PAPA FRANCESC

Aquests dies parlem de la llibertat de la fe, escoltant la Carta als Gàlates. Però m'ha vingut a la memòria el que Jesús deia sobre l'espontaneïtat i la llibertat dels infants, quan aquest infant ha tingut la llibertat d'apropar-se i de moure's com si fos a casa seva... I Jesús ens diu: "Vosaltres també, si no us feu com infants no entrareu al Regne dels Cels". El coratge d'apropar-se al Senyor, d'obrir-se al Senyor, de no tenir por del Senyor: agraeixo a aquest nen la lliçó que ens ha donat a tots nosaltres. I que el Senyor l'ajudi en la seva limitació, en el seu creixement perquè ha donat aquest testimoni que li ha sortit del cor. Els infants no tenen un traductor auto-

màtic del cor a la vida: el cor va sempre primer. L'Apòstol Pau, amb la seva Carta als Gàlates, ens introdueix lentament en la gran novetat de la fe. És realment una gran novetat, perquè no renova només algun aspecte de la vida, sinó que ens porta dintre d'aquella "vida nova" que hem rebut amb el Baptisme. Allà es va vessar al damunt nostre el do més gran, el de ser fills de Déu. Renascuts en Crist, hem passat d'una religiositat feta de preceptes a la fe viva, que té el seu centre en la comunió amb Déu i amb els germans, és a dir en la caritat. Hem passat de l'esclavitud de la por i del pecat a la llibertat dels fills de Déu. Una vegada més la paraula llibertat.

Mirem de comprendre millor avui quin és per a l'Apòstol el cor d'aquesta llibertat. Pau afirma que ho és tot menys que «un pretext per a la carn» (Gal 5,13): la llibertat, és a dir, no és una vida llibertina, segons la carn o segons l'instint, els desitjos individuals i els propis impulsos egoistes; al contrari, la llibertat de Jesús ens porta a estar - ho escriu l'Apòstol - «al servei dels uns dels altres» (ibid.). Però és esclavitud? Sí, la llibertat en Crist té una certa "esclavitud", alguna dimensió que ens porta al servei, a viure pels altres. La veritable llibertat, en altres paraules, s'expressa plenament en la caritat. Una vegada més ens trobem davant la paradoxa de l'Evangeli: som lliures de servir, no de fer el que volem. Som lliures de servir i ens arriba la llibertat; ens trobem plenament en la mesura en què ens donem. Nosaltres ens trobem plenament en la mesura en què ens donem, tenim el coratge de donar-nos; posseïm la vida si la perdem (cf. Mc 8,35). Això és Evangeli pur.

Però com es pot explicar aquesta paradoxa? La resposta de l'Apòstol és tan senzilla com exigent: «mitjançant l'amor» (Gal 5,13). No hi ha llibertat sense amor. La llibertat egoista de fer el que vull no és llibertat, perquè torna sobre

ella mateixa, no és fecunda. És l'amor de Crist que ens ha alliberat i encara és l'amor que ens allibera de la pitjor esclavitud, la del nostre jo; per tant la llibertat creix amb l'amor. Però aneu amb compte: no amb l'amor íntim, amb l'amor de tele-novel·la, no amb la passió que busca simplement el que ens agrada, sinó amb l'amor que veiem en Crist, la caritat: aquest és l'amor verament lliure i alliberador. És l'amor que brilla en el servei gratuït, basat en l'amor de Jesús, que renta els peus als seus deixebles i diu: «Us he donat un exemple perquè també vosaltres feu el que jo us he fet» (Jn 13,15). Serviu-vos els uns als altres.

Per a Pau, per tant, la llibertat no és "fer el que et sembla i t'agrada". Aquesta mena de llibertat, sense finalitat i sense referències, seria una llibertat buida, una llibertat de circ: no funciona. I de fet deixa la buidor a dins: quantes vegades, després d'haver seguit només l'instint, ens adonem que només queda una buidor dins per haver usat malament el tresor de la nostra llibertat, la bellesa de poder escollir l'autèntic bé per a nosaltres i per als altres. Només aquesta llibertat és plena, concreta, i ens insereix en la vida real de cada dia. La veritable llibertat ens

allibera sempre, en canvi quan busquem aquella llibertat del "que m'agrada i no m'agrada", finalment quedem buits.

En una altra carta, la primera als Corintis, l'Apòstol respon a aquells que recolzen una idea equivocada de llibertat. «Tot és lícit!», diuen aquests. «Sí, però no tot ajuda», respon Pau. «Tot és lícit, però no tot edifica», respon l'Apòstol. I afegeix: «Ningú no busca el propi interès, sinó el dels altres» (1 Cor 10,23-24). Aquesta és la regla per desemmascarar qualsevol llibertat egoista. A més, a aquells que estan temptats de reduir la llibertat només als seus propis gustos, Pau posa abans l'exigència de l'amor. La llibertat guiada per l'amor és l'única que fa lliures els altres i a nosaltres mateixos, que sap escoltar sense imposar, que sap estimar sense forçar, que edifica i no destrueix, que no explota els altres per la seva pròpia conveniència i fa el bé sense buscar el propi benefici. En resum, si la llibertat no està al servei - aquesta és la prova - si la llibertat no està al servei del bé, corre el risc de ser estèril i de no donar fruits. En canvi, la llibertat animada per l'amor condueix als pobres, reconeixent en el seu rostre el rostre de Crist. Per tant el servei dels uns als altres permet a Pau, escrivint

als Gàlates, de fer un èmfasi que no és de cap manera secundari: així, parlant de la llibertat que els altres Apòstols li van donar per evangelitzar, subratlla que només li van recomanar una cosa: recordar-se dels pobres (cf. Gal 2,10). Això és interessant. Quan després d'aquella lluita ideològica entre Pau i els altres Apòstols es van posar d'acord, el que els Apòstols li van dir: "Continua, vés endavant i no t'oblidis dels pobres", és a dir, que la teva llibertat de predicador sigui una llibertat al servei dels altres, no per a tu mateix, de fer el que et ve de gust.

En canvi sabem que una de les concepcions modernes més esteses de llibertat és aquesta:

"la meva llibertat acaba on comença la teva". Però aquí falta la relació, la relació! És una visió individualista. En canvi, aquells que han rebut el do de l'alliberament operat per Jesús no poden pensar que la llibertat consisteix en estar lluny dels altres, sentint-los com a molestos, no pot veure l'ésser humà tancat en si mateix, sinó sempre inserit en una comunitat. La dimensió social és fonamental per als cristians, i els permet mirar cap al bé comú i no cap a l'interès privat.

Sobretot en aquest moment històric, necessitem redescobrir la dimensió comunitària, no individualista, de la llibertat: la pandèmia ens

ha ensenyat que ens necessitem mútuament, però no n'hi ha prou de saber-ho, ho hem de triar cada dia concretament, decidir el camí que hem de seguir. Diem i creiem que els altres no són un obstacle per a la meva llibertat, sinó que són la possibilitat de realitzar-la plenament. Perquè la nostra llibertat neix de l'amor de Déu i creix en la caritat.

Traducció: Josep M. Torrents

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
Ser on siguis

Sobre la vocació

JOSEP GALLIFA
A UNIVERSITAS

En aquests temps d'inici de curs a la universitat és habitual preguntar els estudiants en els Seminaris de primer pels motius que els han portat a escollir els estudis, és a dir parlar amb ells d'aspectes vocacionals. Enguany amb l'alegria per la presencialitat recuperada al 100% i ja quasi-normalitat.

Parlem breument de la vocació. Podríem definir-la, seguint l'etimologia de la paraula, com un "sentir-se cridat" a una forma de vida o a un determinat treball o professió. També té el sentit religiós de sentir-se cridat per Déu. La vocació és una crida interior. Els estudiants -en el nostre cas de psicologia- ho expressen així:

"Em cridava l'atenció entendre la ment humana", "sempre he volgut ajudar les persones", etc. Les persones tenim talents diferents, motivacions i interessos que ens fan únics. Una vocació té doncs aquest component d'escolta interior i d'autoconeixement. "Segueix la teva veu interior", o "sigues tu mateix" es diu a vegades i diuen els llibres d'autoajuda. Cal anar però amb compte amb la generalització d'algunes d'aquestes expressions com les també molt comunes de "pots aconseguir tot el que et proposis" o "si vols pots". Professionals de la salut mental ens expliquen problemes que a vegades tenen expressions com aquestes que poden causar perjudicis a persones especial-

ment vulnerables. No tothom pot fer tot el que desitgi, a vegades hi poden haver límits. I també cal conèixer-los.

La vocació té un component reflexiu. Es tracta doncs de respondre a una crida interior, però desenvolupant no només el que a un li agrada sinó també tenint en compte com les qualitats que un té poden ser útils als altres o a la comunitat. La crida interior més satisfactòria sempre tindrà en compte servir els altres, posar-se en un lloc des d'on compartir.

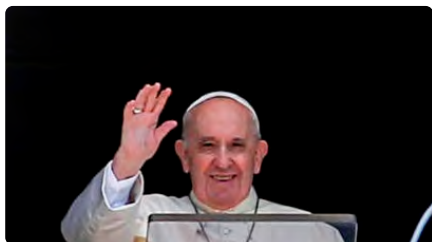
Hi ha també una part d'aquesta "crida" que és també exterior. Molt sovint es veuen millor les capacitats, qualitats i competències de les persones des de fora. Així doncs acompanyar i facilitar el desenvolupament d'algú que destaca en alguna qualitat, valorar, comentar explícitament el potencial que veiem en els altres, pot ajudar a anar definint la vocació personal. Una tasca important de les persones amb responsabilitats en les institucions és també fer possible que cada persona estigui en el millor lloc on, d'acord amb les seves qualitats, es pugui sentir realitzada i pugui aportar el millor a l'organització en el seu conjunt. Val per qualsevol organització o institució. En la mateixa universitat per

exemple tenim diferents funcions a desenvolupar: ensenyar, fer recerca, fer gestió –a vegades amb component administratiu i econòmic–, relacionar-se amb la indústria o amb institucions externes, o fer serveis professionals a la comunitat ben diversos. Encertar en el rol de cadascú és clau perquè una institució com una universitat funcioni òptimament. És molt satisfactori per la persona i ho sol ser per l'organització quan s'encerta entre el potencial que cadascú pot aportar i la responsabilitat que desenvolupa.

Els educadors, orientadors i formadors en general haurien d'estar atents a aquests elements vocacionals per reconèixer-los, acompanyar-los i estimular-los. Una educació excessivament centrada en només aprendre continguts pot descuidar un element tant important per la persona i la societat com és la vocació. No ens podem permetre el luxe de perdre talent. Per això és molt apropiat aprendre fent com proposava Dewey. Diu la *Fratelli tutti* que ens correspon respectar el dret de tot ésser humà de trobar un lloc on pugui no solament satisfer les seves necessitats bàsiques, sinó també realitzar-integralment com a persona (FT, 129). Un aspecte important de la vocació és adonar-se que no tot el que realitzem és mèrit personal. I

aquí entrem en un element si es vol més espiritual de la vocació, com és la obertura a la Gràcia o a la Providència, estar obert i permetre que aspectes que un no coneix o no controla del tot es manifestin. Per això és important compartir, treballar en equip, ajudar i deixar-se ajudar. Fent ho així apareix un aspecte nou: s'obren a la vocació horitzons que no eren coneguts ni previsibles, aspectes que no s'havien pensat ni previst. Però per això cal estar obert, no serveix la mentalitat de pensar que ja se sap tot o que es controla tot, s'ha d'estar disposat a aprendre de tot i de tothom i a tenir la disponibilitat a servir.

Estar obert a la crida interior, a desenvolupar els propis talents, amb acompanyament dels altres i obert a la Gràcia de Déu, són elements d'aquesta crida complexa i personal que un ha d'anar discernint i que es converteix en vida, viscuda amb plenitud i realització personal. Promovent les vocacions es contribueix a fer possible que tots tinguem un lloc en el poliedre humà -com diu el Papa Francesc- en el que no es pot descartar ningú.

El Papa defensa un salari universal i una reducció de la jornada laboral
DG, 17/10/2021 | SEGRE

Troben al Mercat dels Encants una figura robada de la Mare de Déu de Queralt
DLL, 18/10/2021 | REGIÓ 7

Identifiquen el primer escriptor conegut en català: el sotsdiaca Ramon de Cabó
DLL, 18/10/2021 | 3/24

Omella: "Hem d'agrair que algú que ha viscut en el terrorisme demani perdó"
DM, 19/10/2021 | CADENA SER

La Palma recorre a la pregària i a Déu per aturar el volcà
DJ, 21/10/2021 | LA VANGUARDIA

Entreguen les campanes recuperades a la parròquia de Massoteres
DJ, 21/10/2021 | SEGRE

Un jutge retira al bisbat de Tortosa la propietat del campanar de Benicarló i el retorna al poble
DJ, 21/10/2021 | 3/24

Un nen protagonitza l'audiència del Papa al seure al seu costat i intentar treure-li el casquet
DJ, 21/10/2021 | EL PAÍS

La Salle La Salle Comtal @LaSalleComtal

Vine i gaudeix de l'Open House aquest dissabte 23 d'octubre.

🎨 Els nostres alumnes de sisè us ensenyaran tots els racons i detalls modernistes que amaga La Salle Comtal!

📍 Podeu visitar l'escola d'11 a 14h i de 16 a 19h.

Us hi esperem! 🥰
#EstàsACasa

Traducir Tweet

18:21 · 20 oct. 21 · Twitter for iPhone

Vedruna Àngels @vedrunaangels

L'escola és present en aquesta jornada de treball #escolacompromesa #escolainclusiva @consorciedubcn @VedrunaCat @FECC_Pastoral

Traducir Tweet

11:42 · 22 oct. 21 · Twitter for Android

Escolania Montserrat @EscolaniaMont

Així son els matins de dimarts dels escolans, tocant a l'orquestra de l'Escolania, dirigits per en Cándid Rodríguez. Estem preparant el concert de St. Nicolau on interpretaran l'arranjament del Concert per oboè i trompa de J.J.Quantz. Amb dimarts així, ve de gust ser escolà!

Traducir Tweet

16:27 · 19 oct. 21 · Twitter for Android

Abadia de Montserrat @montserratinfo

Trobada ibèrica 2021 de benedictins i benedictines d'Espanya i Portugal - Galeria fotogràfica de la missa presidida pel P. ... #Montserrat #CelebracionsLitúrgiquesMontserrat #Notícies abadiamontserrat.cat/trobada-iberic...

Traducir Tweet

16:35 · 21 oct. 21 · Hootsuite Inc.

Fundació Pere Tarrés @Fundperetarrés

Castanyada en família!! Del 30 d'octubre a l'1 de novembre Vine a gaudir de la castanyada a la casa de colònies de La Ruca a la comarca del Bages. Gaudirem d'activitats per a tota la família. Farem excursions als boscos i coneixerem rutes de bandolers ow.ly/v5eq50Gw1L9

Traducir Tweet

14:30 · 22 oct. 21 · Hootsuite Inc.

Escola Pia Igualada @epiaigualada

Hem acollit la primera reunió presencial de direccions pedagògiques de #secundària de l'@escolapiacat

Un dels temes treballats ha estat la participació de l'alumnat. És per això que alumnes de la nostra escola, representants de diferents comitès, han presentat els seus projectes

Traducir Tweet

16:00 · 20 oct. 21 · Twitter Web App

Escoles FEDAC @EscolesFEDAC

Projecte sobre la sostenibilitat de Manresa dels alumnes del BATpro de @FEDACManresa de la mà d'@ajmanresa #ODS @valentigubianas #ART @SoniaPuyol #agenda2030 i @ramonmontestwt #Bécomú @educaciocat

Traducir Tweet

19:38 · 20 oct. 21 · Twitter for iPhone

Sant Joan de Déu Terres de Lleida @SJDterresLleida

Necessitem més mans! 🙌

A SJD Terres de Lleida necessitem voluntaris/es per l'inici del Pla Iglú, un pla que se centra en l'atenció a les persones sense llar que dormen a la intempèrie o en llocs no adequats quan les condicions meteorològiques, s'extremen

Traducir Tweet

15:29 · 22 oct. 21 · Twitter Web App

Libreria Claret @LibreriaClaret

👉 Aquest proper diumenge dia 24 d'octubre volem celebrar la festa de Sant Antoni M^o Claret amb tu.

👉 Durant tot el diumenge gaudiràs de ports gratuïts. En totes les teves compres a través de claret.cat 📍 A la península i Illes Balears.

Traducir Tweet

10:01 · 22 oct. 21 · Hootsuite Inc.

Jesútes Catalunya @jesutescat

El @Casal_Loiola torna a celebrar l'Eucaristia del dissabte amb normalitat. Un moment enriquidor que aplega grups i realitats diversos i intergeneracionals, obrint espais d'encontre i diàleg. casalloiola.org/actualitat/cel...

Traducir Tweet

10:17 · 22 oct. 21 · Twitter Web App

La Sagrada Família @sagradafamilia

Avui us mostrem una comparativa de l'interior de la Sagrada Família. La primera foto data aproximadament de l'any 1994 i la segona, de l'any 2020

Traducir Tweet

13:02 · 22 oct. 21 · Twitter Web App

Justícia i Pau @JusticiaiPau

📅 El 10 de novembre ens aplegarem per recordar al nostre estimat amic, Arcadi Oliveres.

Amb aquest acte, les 4 entitats organitzadores, volem reivindicar la inesgotable tasca en favor dels drets humans i la pau de l'Arcadi. 🕊️

Us hi esperem!

📍 Fabra i Coats
🕒 18.30 h

Traducir Tweet

📍 Centre Delàs y 4 mas

9:59 · 22 oct. 21 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar i Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

